

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev 2808/05
19.10.2006. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Dragiše Slijepčevića, predsednika veća, Nadežde Radević, Slobodana Spasića, Ljiljane Ivković-Jovanović i Vladimira Tamaša, članova veća, u pravnoj stvari tužilje AA, koju zastupa AB, advokat, protiv tuženog BB, radi duga, odlučujući o reviziji tuženog izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Čačku Gž.br. 842/05 od 19.07.2005. godine, u sednici veća održanoj dana 19.10.2006. godine doneo je

P R E S U D U

Revizija tuženog izjavljena protiv presude Okružnog suda u Čačku Gž.br. 842/05 od 19.07.2005. godine ODBIJA SE, kao neosnovana.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Opštinskog suda u Gornjem Milanovcu P br. 410/04 od 26.04.2005. godine tuženi je obavezan da tužilji plati iznos od 9.976 EURA, sa domicilnom kamatom na iznos od 19.952 DEM za period od 31.03.2001. godine, do 31.12.2001. godine, kao i sa domicilnom kamatom na iznos od 9.976 EURA počev od 01.01.2002. godine, pa do isplate i to u dinarskoj protivvrednosti po važećem kursu na dan isplate u mestu ispunjenja, kao i na ime troškova parničnog postupka iznos od 102.585,00 dinara.

Presudom Okružnog suda u Čačku Gž.br. 842/05 od 19.07.2005. godine odbijena je žalba tuženog kao neosnovana i prvostepena presuda potvrđena.

Protiv navedene drugostepene presude tuženi je izjavio blagovremenu i dozvoljenu reviziju, pobijajući je zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka i zbog pogrešne primene materijalnog prava.

Tužilja je dostavila odgovor na reviziju, kojim je osporila sve revizijske navode.

Vrhovni sud je ispitao pravilnost pobijane presude na osnovu člana 399. ZPP i utvrdio da revizija nije osnovana.

U sprovedenom postupku nema bitne povrede odredaba parničnog postupka iz člana 361. stav 2. tačka 9. ZPP, na koju Vrhovni sud pazi po službenoj dužnosti, kao ni iz člana 361. stav 2. tačka 12. ZPP, na koju se neosnovano ukazuje u reviziji, pošto je pobijana presuda jasna i sadrži dovoljne i neprotivurečne razloga o svim odlučnim činjenicama.

Takođe nema ni bitne povrede odredaba parničnog postupka iz člana 361. stav 2. tačka 5. ZPP, pošto nižestepene presude nisu zasnovane na nedozvoljenom raspolaganju tužilje iz člana 3. stav 3. ZPP, pa su revizijski navodi o suprotnom neosnovani.

Prema utvrđenom činjeničnom stanju, tuženi je od tužilje, koja mu je bliska rođaka, u septembru 1998. godine pozajmilo iznos od 10.000 DEM uz obavezu da ga vrati kad tužilja bude pravila svadbu svojoj ćerki. Pošto tuženi pozajmljeni novac nije vratio na vreme, tužilja je bila prinuđena da od trećeg lica pozajmi novac potreban za ćerkinu svadbu, takođe u iznosu od 10.000 DM, ali uz kamatu od 5% mesečno, koliko je zajmodavac tražio, s tim što se tuženi saglasio sa ovakvim načinom rešavanja nastale situacije i prihvatio obavezu da svoj dug tužilji vrati tako što će joj izmiriti dug koji ona ima prema trećem licu. Tužiljin dug (pozajmljeni iznos sa kamatom) iznosio je 29.952 DEM. Od toga je tuženi isplatio tužilji iznos od 10.000 DEM a ostao dužan još 19.952 DEM, za koji iznos se obavezao da će joj dati do 31.03.2001. godine, što je i potvrdio svojim potpisom na priznanici od 16.11.2000. godine, s tim što je u njoj usled očigledne greške u računanju upisan iznos od 18.452 DEM, umesto 19.952 DEM. U toku prvostepenog postupka tuženi je u više navrata priznao sve činjenične navode tužbe, a na ročištu od 26.04.2005. godine priznao je i tužbeni zahtev u celosti.

Kod takvog stanja stvari, pravilno je tužbeni zahtev usvojen.

Neosnovano se u reviziji ističe da je sporazum stranaka ništav pravni posao, jer je ugovaranje kamate po stopi od 5% mesečno suprotno članu 399. ZOO, kao i da se radi o zelenaškom ugovoru iz člana 141. istog zakona. Ovim navodima revident faktički osporava valjanost ugovora o zajmu između tužilje i trećeg lica, u kojem on nije ugovorna strana i u čijem zaključenju on nije učestvovao, pa se valjanost tog ugovora njega ne tiče, niti ga on može pobijati po odredbama člana 141, kao ni člana 104. ZOO, jer se, prema članu 109. istog zakona, ne može smatrati zainteresovanim lice.

Njegova obaveza prema tužilji ne proizilazi iz ugovora o zajmu zaključenog između tužilje i trećeg lica, već iz

njegovog sporazuma sa tužiljom o načinu izmirenja njegovog duga prema tužilji, a on je taj način prihvatio slobodnom voljom, koju je, kao takvu, izrazio i tokom prvostepenog postupka, ne dokazujući da je ona posledica njegovog stanja nužde, teškog materijalnog stanja, nedovoljnog iskustva, lakomislenosti ili zavisnosti, koje je iskoristila tužilja. Teret dokazivanja postojanja zelenišnog ugovora leži na onome ko se na njega poziva, a tuženi u dosadašnjem toku postupka to nije dokazao, niti je na to ukazivao, pa to ne može činiti ni u reviziji, jer se takvim navodima faktički osporava utvrđeno činjenično stanje, što je u revizijskom postupku, saglasno članu 398. stav 2. ZPP, nedozvoljeno.

Imajući u vidu prednje, Vrhovni sud je primenom člana 405. ZPP, odlučio kao u izreci.

Predsednik veća - sudija,

Dragiša Slijepčević, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

nn